

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/6/2018
Identifikačné číslo spisu: 7016200658
Dátum vydania rozhodnutia: 16.05.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7016200658.1

ROZSUDOK

J. súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobcu : K. G., J. XX. S. XXXX, G. I. H., M. XX, právne zastúpený : JUDr. Rastislav Cestický, advokát, so sídlom kancelárie v Košiciach, Palackého 1, proti žalovanému : Okresný úrad Košice, Odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom v Košiciach, Komenského 52, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo 04. apríla 2016 č. OU-KE-OVBP2-2016/015535, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 11. októbra 2017 č. k. 7 S 64/2016-115, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach 11. októbra 2017 č. k. 7 S 64/2016-115 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj ako „správny súd“) rozsudkom z 11. októbra 2017 č. k. 7 S 64/2016-115 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie správneho súdu“) zamietol správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo 04. apríla 2016 č. OU-KE-OVBP2-2016/015535 (ďalej aj ako „rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy“), ktorým Okresný úrad Košice, Odbor výstavby a bytovej politiky (ďalej aj ako „žalovaný orgán verejnej správy“) zamietol odvolanie účastníkov správneho konania (žalobcu v konaní pred správnym súdom) a potvrdil rozhodnutie Mesta Košice, pracovisko Košice - Západ zo 04. januára 2016 č. A/2016/05063-10/II/MIN pôv. č. A/2015/13218 (ďalej aj ako „rozhodnutie prvoinštančného orgánu verejnej správy“), ktorým Mesto Košice, pracovisko Košice - Západ (ďalej aj ako „prvoinštančný orgán verejnej správy“) nepriznal postavenie účastníka konania Petrovi Beerovi (žalobcovi v konaní pred správnym súdom) v konaní o predĺženie platnosti územného rozhodnutia Mesta Košice, pracovisko Košice - Západ z 28. marca 2013 č. A/2013/08647-03/II/MIN (ďalej aj ako „rozhodnutie o využívaní územia“), ktorým bolo rozhodnuté o využívaní územia na pozemku registra „C“ parcela č. 3755/1, katastrálne územie Grunt na vybudovanie cvičiska pre psov a o umiestnení stavby „Výstavba cvičiska pre psov na Wuppertálskej ulici“ na pozemku registra „C“ parcela č. 3755/1, katastrálne územie Grunt. Správny súd účastníkom konania právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Správny súd v napadnutom rozhodnutí poukázal na ustanovenie § 14 ods. 1 a ods. 2 Správneho poriadku a ustanovenia § 34 ods. 1 a ods. 2, § 139 ods. 2 písm. c) a písm. d) a § 40 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 50/1967 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) a uviedol, že v predmetnej preskúmvanej veci Mesto Košice, pracovisko Košice - Západ ako správny orgán prvého stupňa rozhodnutím č. A/2016/05063-10/II/MIN zo dňa 04. 01. 2016, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného, podľa ust. § 14 v spojení s ust. § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov zamietol návrh a v konaní o predĺžení platnosti územného rozhodnutia č. A/2013/08647-03/II/Min zo dňa 28. 03. 2013, právoplatné dňa 02. 05. 2013, ktorým bolo povolené nové využívanie územia na pozemku registra KN-C parc. č. 3755/1, kat. úz. Grunt na vybudovanie cvičiska pre psov a umiestnená stavba „výstavba cvičiska pre psov“ na Wuppertálskej ulici „na pozemku registra C“ parc. č. 3755/1, kat. úz. Grunt, nepriznal postavenie účastníka konania Petrovi Beerovi, bytom Aténska 17, v Košiciach.

3. Ďalej správny súd uviedol, že ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu správneho orgánu prvého stupňa, žalobca sa domáhal postavenia účastníka konania tak v konaní na vydanie rozhodnutia o využívaní územia na pozemku registra „C“ parc. č. 3755/1, kat. úz. Grunt, na vybudovanie cvičiska pre psov zlúčeného s konaním na vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby „Výstavba cvičiska pre psov na Wuppertálskej ulici“ na pozemku registra „C“ parc. č. 3755/1, kat. úz. Grunt a taktiež aj v konaní o vydanie rozhodnutia o predĺžení citovaného rozhodnutia, ktoré bolo začaté doručením správneho orgánu prvého stupňa dňa 27. 04. 2015 žiadosti zo strany navrhovateľa Mestskej časti Košice - sídlisko KVP, o predĺžení platnosti územného rozhodnutia č. A/2013/08647-03/II/Min zo dňa 28. 03. 2013, právoplatného dňa 02. 05. 2013. Ako ďalej vyplýva z obsahu administratívneho spisu správneho orgánu prvého stupňa, územné konanie pre predmetnú stavbu bolo právoplatne ukončené dňa 02. 05. 2013. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že domáhať sa postavenia účastníka konania je možné len v prebiehajúcom konaní do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň je potrebné poukázať na to, že v územnom konaní na vydanie územného rozhodnutia o využívaní územia a umiestnení stavby „výstavba cvičiska pre psov na Wuppertálskej ulici“ na pozemku registra „C“ parc. č. 3755/1, kat. úz. Grunt, sa žalobca nedomáhal postavenia účastníka konania.

4. Podľa správneho súdu, aby osoba alebo subjekt bola riadnym účastníkom konania, musí spĺňať podmienky zákona, ktoré jej svojimi ustanoveniami toto zákonné právo priznávajú. Preto správny orgán pri určovaní účastníkov konania je vždy povinný skúmať, či konkrétna osoba alebo subjekt je nositeľom týchto základných práv. Správny poriadok v ust. § 14 ustanovuje všeobecne spoločné podmienky pre identifikáciu účastníka konania t. j. okruh osôb, ktoré by pri rozhodovaní správneho orgánu prichádzali do úvahy v rámci jednotlivých druhov konania. Osobitné predpisy však môžu ustanovovať výnimku z tohto všeobecného pravidla, ak osobitný zákon dáva podrobnejšiu úpravu na riešenie určitej procesnej otázky, správny orgán je povinný prednostne postupovať podľa tohto osobitného predpisu. Stavebný zákon ako osobitný zákon okruh účastníkov územného konania vymedzuje podrobnejšie v už vyššie citovanom ustanovení § 34. Podmienkou účastníctva v konaní o umiestnení stavby podľa ust. § 34 ods. 2 stavebného zákona je naplnenie dvoch zákonných podmienok, ktoré musia byť splnené súčasne. Predovšetkým je to existencia vlastníckeho alebo iného práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb a následne potenciálna možnosť, že tieto práva môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté. Stavebný úrad je povinný v prvom rade skúmať splnenie prvého zákonného predpokladu účastníctva a ak sa tento preukáže, pristúpiť k skúmaniu a vyhodnoteniu, či existuje aj druhý zákonný predpoklad a to potenciálna možnosť priameho porušenia alebo ohrozenia vlastníckych alebo iných práv. Až na základe komplexného vyhodnotenia oboch kumulatívnych základných podmienok stavebný úrad zostaví okruh účastníkov konania.

5. Správny súd ďalej uviedol, že správny orgán prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia skutkovo, ako aj právne odôvodnil, že umiestnením predmetnej stavby a využitím predmetného pozemku na vybudovanie cvičiska pre psov, nemôžu byť priamo dotknuté alebo narušené vlastnícke práva alebo právom chránené záujmy k týmto nehnuteľnostiam alebo obmedzené užívacie práva k nevysporiadaným pozemkom a stavbám. Z listín, ktoré uviedol a odôvodnil správny orgán prvého stupňa v rozhodnutí je preukázané, že uvedený areál bezprostredne priamo nesusedí so záhradkárskou lokalitou (nie je

umiestnený na hranici s pozemkami, ktoré sa nachádzajú v záhradkárskej lokalite) podľa KN-C 4104 a 4105/1 (KN-E 5973/1 a 6137) kat. úz. Terasa, nakoľko jeho hranica definovaná oplotením je umiestnená v najbližšej vzdialenosti 11,04 m záhradkárskej lokality, pričom vzniknutý priestor medzi cvičiskom pre psov a záhradkárskou lokalitou, ktorý je tvorený nesúvislým pásom vzrastlej zelene, bude naďalej voľným priestranstvom s nezmeneným účelom. Na základe uvedených skutočností žalobcovi nemohlo byť priznané postavenie účastníka v pôvodnom územnom konaní aj vzhľadom na umiestnenie, druh a účel navrhovanej stavby a v tejto súvislosti ani vydaním rozhodnutia o predĺžení platnosti územného rozhodnutia, nemôžu byť dotknuté vlastnícke alebo iné práva žalobcu ako vlastníka nehnuteľností podľa registra KN-E parc. č. 5973/1 kat. úz. Terasa.

6. Správny súd považoval za potrebné taktiež uviesť, že pri rozhodovaní o predĺžení platnosti územného rozhodnutia sa už nerozhoduje o návrhu na umiestnenie stavby ako takom, ale len o predĺžení platnosti právoplatného a vykonateľného územného rozhodnutia o jej umiestnení, kde sa skúma len to, či bola žiadosť o predĺženie platnosti podaná včas a či sa medzitým nezmenili pomery v území, najmä z územno-plánovacieho hľadiska. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa je preukázané, že podmienky, za ktorých bolo vydané územné rozhodnutie zostali nezmenené v území, ktoré rieši predmet územného rozhodnutia, nedošlo k zmenám platnej územnoplánovanej dokumentácie a taktiež nedošlo k žiadnym takým právnym zmenám, ktoré by odôvodňovali zmenu podmienok územného rozhodnutia. Vzhľadom na tú skutočnosť, že na konanie o predĺženie platnosti územného rozhodnutia o umiestnení stavby sa vzťahujú len ustanovenia § 40 ods. 1 a 3 stavebného zákona, a preto pokiaľ žalobca nebol účastníkom konania v pôvodnom územnom konaní, ktoré bolo ukončené právoplatným územným rozhodnutím, nemôže sa domáhať byť účastníkom konania o predĺžení platnosti právoplatného a vykonateľného rozhodnutia o umiestnení stavby. Z uvedených dôvodov nemohli byť porušené subjektívne práva žalobcu, ako na to poukázal právny zástupca žalobcu na pojednávaní súdu.

7. Správny súd zvažil všetky uvedené skutočnosti a na ich základe v súlade s § 190 SSP žalobu ako nedôvodnú zamietol. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1, § 168 SSP, v zmysle ktorých účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca nemal v konaní úspech celkom ani sčasti a žalovanému voči žalobcovi nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

II.

8. Riadne a včas podanou kasačnou sťažnosťou (ďalej aj ako „kasačná sťažnosť žalobcu“ alebo „podaná kasačná sťažnosť“) sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že zruší rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie. Žalobca si prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uplatnil nárok na náhradu trov kasačného konania. Žalobca napadol rozhodnutie správneho súdu podanou kasačnou sťažnosťou v celom rozsahu z dôvodu podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku - správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Žalovaný orgán verejnej správy sa k podanej kasačnej sťažnosti vyjadril listom z 30 januára 2018 a uviedol, že trvá na obsahu svojho vyjadrenia k žalobe a má za to, že správny súd rozhodol správne, keď napadnutým rozhodnutím zamietol žalobcovu žalobu. Podľa žalovaného orgánu verejnej správy je kasačná sťažnosť žalobcu nedôvodná.

III.

10. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 a ods. 2 Správneho súdneho poriadku v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným

zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

11. Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 Správneho súdneho poriadku správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánu verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

12. Podľa ustanovenia § 177 ods. 1 Správneho súdneho poriadku správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

13. Podľa ustanovenia § 178 ods. 1 Správneho súdneho poriadku žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

14. Podľa ustanovenia § 438 ods. 1 Správneho súdneho poriadku kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

15. Podľa ustanovenia § 442 ods. 1 Správneho súdneho poriadku kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2, ak bolo rozhodnuté v ich neprospech, a generálny prokurátor za podmienok ustanovených v § 47 ods. 2 (ďalej len „sťažovateľ“).

16. Podľa ustanovenia § 454 Správneho súdneho poriadku na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

17. Podľa ustanovenia § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa ustanovenia § 21 písm. a/ Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (ustanovenie § 443 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 444 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 442 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (ustanovenie § 439 Správneho súdneho poriadku), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (ustanovenie § 445 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 57 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 Správneho súdneho poriadku, ustanovenia § 441 Správneho súdneho poriadku a ustanovenia § 453 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovom sídle kasačného súdu (www.nsud.sk) podľa ustanovenia § 137 ods. 4 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, po neverejnej porade senátu (ustanovenie § 137 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná.

IV.

19. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozhodnutiu správneho súdu, ktorým zamietol správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo 04. apríla 2016 č. OU-KE-OVBP2-2016/015535, ktorým Okresný úrad Košice, Odbor výstavby a bytovej politiky zamietol odvolanie účastníkov

správneho konania (žalobcu v konaní pred správnym súdom) a potvrdil rozhodnutie Mesta Košice, pracovisko Košice - Západ zo 04. januára 2016 č. A/2016/05063-10/II/MIN pôv. č. A/2015/13218, ktorým Mesto Košice, pracovisko Košice - Západ nepriznal postavenie účastníka konania Petrovi Beerovi (žalobcovi v konaní pred správnym súdom) v konaní o predĺženie platnosti územného rozhodnutia Mesta Košice, pracovisko Košice - Západ z 28. marca 2013 č. A/2013/08647-03/II/MIN, ktorým bolo rozhodnuté o využívaní územia na pozemku registra „C“ parcela č. 3755/1, katastrálne územie Grunt na vybudovanie cvičiska pre psov a o umiestnení stavby „Výstavba cvičiska pre psov na Wuppertálskej ulici“ na pozemku registra „C“ parcela č. 3755/1, katastrálne územie Grunt.

20. Podľa ustanovenia § 34 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. v územnom konaní o umiestnení stavby, o využívaní územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme sú účastníkmi konania aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté.

21. Kasačný súd z pripojeného administratívneho spisu zisti, že správne konanie o predĺženie platnosti územného rozhodnutia Mesta Košice, pracovisko Košice - Západ z 28. marca 2013 č. A/2013/08647-03/II/MIN, ktorým bolo rozhodnuté o využívaní územia na pozemku registra „C“ parcela č. 3755/1, katastrálne územie Grunt na vybudovanie cvičiska pre psov a o umiestnení stavby „Výstavba cvičiska pre psov na Wuppertálskej ulici“ na pozemku registra „C“ parcela č. 3755/1, katastrálne územie Grunt, v ktorom sa žalobca domáhal postavenia účastníka v konaní bolo skončené rozhodnutím Mesta Košice, pracovisko Košice - Západ z 22. júna 2015 č. A/2015/13218-03/II/MIN, ktorým sa predĺžila platnosť rozhodnutia o využívaní územia. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 06. júla 2015, teda doručením poslednému z účastníkov správneho konania. Nič na uvedenom nemení ani skutočnosť, že rozhodnutie Mesta Košice, pracovisko Košice - Západ z 22. júna 2015 č. A/2015/13218-03/II/MIN zaslal prvoinštančný orgán verejnej správy spolu s úradným listom žalobcovi ako reakciu na jeho podanie z 18. mája 2015, ktorým sa žalobca domáhal postavenia účastníka v konaní o predĺženie platnosti územného rozhodnutia Mesta Košice, pracovisko Košice - Západ z 28. marca 2013 č. A/2013/08647-03/II/MIN.

22. Rozhodnutie orgánu verejnej správy o tom, či fyzická alebo právnická osoba je alebo nie je účastníkom správneho konania, je bezpochyby spôsobilé zasiahnuť do práv, právom chránených záujmov a povinností dotknutého subjektu. Postavenie účastníka konania totiž poskytuje reálnu možnosť svojim konaním včas ovplyvňovať priebeh správneho konania, ktoré nemusí prislúchať iným subjektom zúčastneným na konaní. Aj z tohto dôvodu, v záujme zaistenia čo najlepšieho uplatnenia práv na súdnu a inú právnu ochranu (článok 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky), súdna prax pripúšťa možnosť preskúvania zákonnosti takéhoto rozhodnutia orgánu verejnej správy. Kládie však požiadavku, že musí ísť o správne konanie, ktoré v čase preskúvania zákonnosti rozhodnutia o nepriznaní postavenia účastníka správneho konania žalobcovi trvá. V prípade právoplatného skončenia správneho konania vydaním právoplatného rozhodnutia vo veci totiž z hľadiska súdneho prieskumu zákonnosti odpadáva spôsobilý predmet konania - rozhodnutie orgánu verejnej správy o nepriznaní postavenia účastníka stráca povahu „konečného rozhodnutia“, ktorého prípadné zrušenie by mohlo pre dotknutý subjekt založiť právo zapojiť sa do správneho konania ako jeho účastník. V prípade existencie právoplatného rozhodnutia vydaného v správnom konaní totiž osoba, domáhajúca sa postavenia účastníka v správnom konaní, už nemôže realizovať svoje procesné oprávnenia. Tieto môže vykonávať iba v prípade, ak správne konanie aktuálne prebieha, pričom v takomto prípade je preskúmanie rozhodnutia o pristúpení ďalšieho účastníka do konania dôvodné. Preto je potrebné, aby súd v každom konkrétnom konaní zisťoval stav správneho konania, konkrétne či sa nejedná o právoplatne skončenú vec.

23. Žalobca domáhajúci sa preskúmania rozhodnutia, ktorým mu orgán verejnej správy nepriznal postavenie účastníka konania, preto musí podať novú žalobu tentoraz žiadajúc preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktorým bolo správne konanie právoplatne skončené. V rámci tohto konania sa súd nutne bude musieť vysporiadať aj s otázkou správnosti určenia okruhu účastníkov konania. Dôvodom pre zisťovanie stavu správneho konania je tiež potreba naplniť účel práva na súdnu a inú právnu ochranu realizovanú súdmi a orgánmi verejnej správy, t.j. poskytnúť ochranu reálnym a

realizovateľným právam fyzických a právnických osôb, a nie formalistickým výkladom práva rozhodovať vo veci len pre to, aby litera zákona bola dodržaná aj za cenu, že ochrana práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb bude zabezpečená len pro forma. V prípade účasti v správnom konaní by v takom prípade osoba mala síce rozhodnutie o tom, že je účastníkom správneho konania, avšak toto samo o sebe by nezaistovalo reálnu možnosť ich výkonu, pretože by len konkurovalo právoplatnému rozhodnutiu vo veci samej a bez ďalšieho by nemalo za následok jeho zrušenie (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. februára 2013, sp. zn. 6 Sžp 6/2012).

24. Kasačný súd nepopiera dôležitosť rozhodnutia správneho orgánu o tom, že niekto je, respektíve nie je účastníkom správneho konania, a nepopiera ani právo dotknutého subjektu, aby zákonnosť takéhoto rozhodnutia bola preskúmateľná súdom v správnom súdnictve. Tento postup je však namieste jedine v prípade, kedy rozhodnutie súdu môže reálnym spôsobom ovplyvniť okruh účastníkov správneho konania. V prejednávanej veci možnosť, že po prípadnom rozhodnutí súdu o zrušení preskúmaného rozhodnutia žalovaného žalobca vstúpi ako účastník do prebiehajúceho správneho konania, zanikla. Správny súd vo veci rozhodol 11. októbra 2017, teda v čase, kedy už neboli naplnené podmienky pre to, aby rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy nebolo vylúčené z prieskumu v správnom súdnictve. Mal preto, namiesto meritórneho rozhodnutia vydať aliminačné uznesenie.

25. Kasačný súd preto dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku, a preto rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 11. októbra 2017 č. k. 7 S 64/2016-115 zrušil a vec mu vrátil podľa ustanovenia § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu postupovať pri preskúvaní rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy vo vyššie naznačenom smere (ustanovenie § 469 Správneho súdneho poriadku).

26. V novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne správny súd aj o náhrade trov konania v konaní o kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 467 ods. 3 Správneho súdneho poriadku).

27. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.